

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. XI. De Macedonio, Theodulo, Gratiano, Busiride, Basilio & Eupsychio,
qui tunc Martyrio perfuncti sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Imperatorem : cum diceret ipsos probro A
& ignominia meritò affici , qui à sene
tot tantosque cruciatus fortiter perpresso
victi essent . Periculumque esse , ne ipsi
quidem ridiculi evaderent ; ii vero quos
ita tractarent , illustriores redderentur .
Marcus igitur Arethusorum furori ac
multiplicibus tormentis tanta animi
fortitudine restitit , ut ab ipsis etiam
Gentilibus e nomine sit laudatus .

JULIANUS

C A P. XI.

*De Macedonio, Theodulo, Gratiano, Busi-
ride, Basilio & Eupsychio, qui tunc Mar-
tyrio perfuncti sunt.*

Eodem tempore Macedonius, Theodulus & Tatianus, Phryges, forti animo martyrum pertulerunt. Nam cum Mero, quæ urbs est Phrygiae, rector Provinciae templum aperuisset, & diurno situ ac sordibus oppletum repurgasset, illi noctu ingressi, simulachra contriverunt. Cumque alii tanquam hujus facinoris auctores comprehensi, & penas jamjam daturi essent, se se ipsi indicarunt. Cum autem ipsis licet illæsis abire, si modo diis sacrificare voluissent; postquam Præses ipsis persuadere non potuit, ut vel hoc uno satisfactionis genere scelus suum diluerunt, multis eos modis exeruiciavit. Ad extremum vero craticulis imposuit, ignemque subjecit. Illi dum cremarentur; si carnes asfas, ajeabant, concupiscis, ò Amachi, id enim nomen erat Præsidis, alterum nobis latus ad ignem obverte, ne gustanti tibi insuaves videamur, si semiassif simus. Et hi quidem cum ad hunc modum fortiter perstisset, in tormentis animam exhalarunt. Ajunt præterea, Ancyra in Galatia Busirim forti ac generosa confessione fidei nostræ inclaruisse. Qui cum esset, eo quidem tempore, ex secta eorum qui Encratitæ dicuntur, comprehensus est ut cæderetur à Præside illius Provinciae, eo quod Gentilibus insultasset. Admodum igitur eculeo, Præses sublimem tolli præcepit. At Busiris manibus ad caput sublatis, latera nudavit. Dixitque Præsidi, non esse opus ut lictores ipsum in eculeum levando ac postea deponendo, frustra fatigarentur. Se enim absque hoc ministerio, latera sua quandiu vellet tortoribus ultrò

Β Περὶ μακεδονίας, Θεοφάνη, Δεκτικαῖος, Βεζίριδης, Βασιλεὺς
ψυχής, τῷ δὲ ὀκνήσιος τοῖς ἁρπάγοις μαρτυρεῖται.

ΕΝΩΣ τῷ τότε, Σ μακεδόνι^θ, θεούς
τεκυγαλιανὸς οἱ φρύγες, ἀνθρέσιοι ἐμοὶ^θ
τύρησαν· ἐπεὶ γὰρ εἰ μίσθι, πόλις γένεσθαι
γῶν, τὸν ἐνθάδε τε νεων ἡνέωξε, καὶ ταῦτα
ρυπεῖται ἔξεπαθτρεν ὁ Θεὸς ἔνικες ἴγεμις,
νύκτιοι ἐπεισελθόντες, τὰ ἀγάλματα συ-
τερψαν· ὡς αὐτίων δὲ τέτωτα συλληφθεῖ-
αλλων καὶ πυμωρεῖται μελλόντων, σφάγ-
τες καλεμιώνταν· ἐξὸν δὲ εἴ γε τοιού-
χοντο, μηδὲν παθεῖν, ὡς οὐτάτῳ μόνην
λογεῖται τοτὲ τῷ ήμαρτυρίμων ὁ ἄρχο-
ς ἐκέπειθε, τολλοῖς αὐτοὺς πικάσατο τοπο-
τελούταιον δὲ ζεχάρεσις ἐπειθεῖς, πιλέσφυτοι
οἱ δὲ, καϊόμυροι, εἰ κρεῶν ὅπλῶν, σφαγαὶ τῆ-
θυμεῖς ὡς ἀμάχιε, τέτο γρόνιμα τῷ τῷ
χονί, καὶ Τῆτας ἐτέρες πλωματεῖς
τοῦτο τὸ ήματις στέφον, οὐα μηδεὶς μεταφρηνη-
πτοι, θρόμυροι, αἰδεῖταις φαινουμεῖται καὶ οἱ μη-
ῶδε ψυναίως διαγρόμυροι, οἱ ταιτη-
εῖαις τὸν Βίον ἀπεβεντο φασί· καὶ Βέσπεροι
ἀγκύρα τῆς γαλανίας λαμπεῖται καὶ
δοφοτάτην ὁμολογίαν ταῦθιμεναια διατί φη-
σκείαν· διὸ τῆς αἵρεσεως ὅντα τότε τῶν κατ-
αλύμων ἐγκεχιλτῷ, συλλαβεῖν ὁ Θεὸς αρ-
ώς νεανιστόσαρμον καὶ τῶν ἐλλήνων αν-
δραὶ οὐδέλειτο· δημοσίᾳ τασσαταῖν τοῦτο
βασανιστέον ξύλον, σιωρεῖταις τασσεστά-
ος δὲ βέσπεταις ἀνασχῶν τὸ χειρε περὶ τὴν κε-
λὴν, ἐγύμνωσε τὰς πλευράς· καὶ μα-
χηναὶ πονεῖν τὰς δημιάς ταρσοῖς τὸν αρ-
έφην, ανάγονταις αὐτὸν ἐπὶ τὸ ξύλον, καὶ πα-
καλάγονταις ἑτοίμως γὰρ καὶ δίχα τετε-
σσον βέλτε), παρέειταις πλευράς τούς βε-

τανταῖς θαυμάσιας ἐγένετο τὸν ωόρχεσιν ὁ ἀρ-
χων, μᾶλλον τὴν πεῖραν κατεπάλην αὐτούς οὐ-
χειρος γὰρ ταῖς ἀνυξίτας πλευρας μέχεις στεπα-
ρχοντι εἰδόντες διεκαρέροστε τὰ χεῖρες αὐτέχων,
καταπληκτικοὶ πληγαὶ φρεσύμας δεχόμενοι· ἐν
δευτεροῖς γένεσι ταῦτα θύρομφος, αὐτεῖν τούτοις εἰς
μαρτυρίαν αὐξελθεῖν· αὐτοῖς δὲ λατανόν· καὶ
αὐτοῖς θεοδοσίος βασιλείας ἐπείσιον· καὶ τῷδε
τοιχοβόλῳ ἐπικλησίαν μετέθετο, παλαιγνά
ταργέσας αἱρέσεως λόγῳ· ὃ καὶ τέτον τὸν
χειρὸν μαρτυρία τὸν βίον μετελθεῖν, βασιλείου
πρεσβύτερον τῆς ἐν αὐγκύρᾳ ἐπικλησίας, καὶ
ἰνδύχιον καταρέα καππαδόκην τῶν ἐνπα-
τριῶν, ἔνσυγχος γαμεῖτὴν αὐγόμφρον, καὶ οἷον ἐπ-
ημφίου ὅνται συμβάλλων, τὸν μὲν ἐν ψύχοις
αἱρεστημένον διά τὸν ναὸν τὸ τύχης, ἐφ' ὃ τότε
κατερρεύειν, ὡς ἐν τοῖς περιστατεῖσιν εἴρηται, καὶ τὴν
πάτησιν κατατείνειν· οἱ δὲ τὴν πατριδα-
φεύγοντα καταδικαστέοντες· ὃ δὲ βασιλεῖς θεοί
τοδόγμα παραδοὺς γεγονός, ἐφ' ὃν μὲν
ὑπὲκπατεῖν, τοῖς τὰ δρεῖς φρεγνύσι
πλησσάσθε· καὶ διὰ τέτον ψήφων τῷ αὐτῷ τὸν
ἰδίῳ οὐλέυθη ἐπικλησίαζεν· ἐπειδὴ ἴσ-
τηνος μόνον τὸν δέχην διεπειν, ὁ βασιλεὺς
θεῖον τὸν χειρανθεῖς δημοσίᾳ καὶ αε-
ριανὸς περιπτεπτέον, τῷ δὲ οἰκείῳ ἔχεις
διατάσσων, καὶ μὴ τοῖς ἑλλήνων θύμασιν παν-
δικούμενος· αὐτὸν δὲ διενεός ἐγένετο ταῖς γυναι-
καῖς εἰς αὐτοὺς τῷδε· ὃ βασιλέως πημάς,
πυκνάρις ταῦτας δημοφανέμενος· Ἡπ-
ποτὸν διληπεῖς αἱρεσίας· ταῦτα παραδά-
ινον, ἐνταπονοίστε τὴν μίσει τῷδε τοῖς ἑλλει-
σιν, δημοσίᾳ διουντας idōνεστην· καὶ μέγα
αιματίας, πυνταχοῦ μηδένα χριστιανὸν τῆς το-
πῆς παρεργάναι πλάνης· τοῦ τέτονος ἐγένετο
παρεδόθη τῷ ἡγεμόνῃ τὸ θέρινος· καὶ
τοῖς βασιλεύς τοιμείναις, τοῖς πάντας τὸν
αγῶνα αἱρεσίως τὸν μαρτυρίαν διένυσε· καὶ τὰ
κατώδεις εἰς τῷδε γνώμοναν τῷ βασιλεῖ απέ-
δειχθεῖσι, καὶ δὲ διάγεις μαρτυρεῖσι, ἐπὶ τοῦ
τοῦ ἡγεμονίας αἱρεσίες γεγονότες· Σα-
πονεῖς δὲ χάριν σωματαγγῶν πάντας ὅμοι-
αὶ πεπληθεῖν, εἰς καὶ διάφορον ὅ καιρος τῆς
πεπληθεῖσας μαρτυρίας.

A præbiturum. Admiratus pollicitationem Praeses, ipsius rei experimento magis stupefactus est. Nam cum latera ejus quamdui placuit Præsidio, unguibus ferratis lacerarentur, manibus supra caput elatis, plagas alacri animo sustinens perseveravit. Post hæc conjectus in vincula, haud multo post liberatus est, cum mors Juliani nuntiata esset, & ad Principatum usque Theodosii superstes fuit: dannataque priore hæresi, ad Catholicam Ecclesiam se contulit. Eodem tempore martyrio vitam finisse dicuntur Basilius, Ancyranæ Ecclesie Presbyter, & Eupychius, Cæsatiensis Cappadox, nobili genere ortus: qui recens uxorem duxerat, & adhuc quasi sponsus erat. Et Eupychius quidem quantum conjecturâ assu-
quor, propter templum Genii publici imperfectus est: quo tunc temporis destructo, universi Cæsarienses sicut antea retulimus, in Principis offensionem venerunt. Qui vero templum illud suis manibus subverterant, poenas dedere: alii morte, alii exilio mulctati. Basilius vero Christianæ fidei defensor acerrimus, quamdui quidem Constantius Imperium obtinuit, fortissime restiterat Ariani: atque ob hanc causam Eudoxiani ne plebem colligeret, ci interdixerunt. Ubi vero Julianus solus Imperio potitus est, regionem circumiens Basilius, Christianos palam ac publice hortabatur, ut doctrinæ suæ tenaciter adhærent, nec Gentilium sacrificiis ac libationibus lese polluerent: neve honores ipsi ab Imperatore delatos magnificerent, quos momentaneos esse ostendebat, sed perpetuo exitio compensandos. His rebus intentus, atque idcirco suspectus & invisis Gentilibus, cum aliquando eos publice sacrificantes vidisset, constituit: & graviter ingemiscens, Deum precatus est, ne quis Christianorum ejusmodi errore caperetur. Hanc ob causam comprehensus, Præsidio Provincie offertur. Multaque in toto certamine percessus tormenta, forti animo martyrium consummavit. Et hæc quidem licet præter voluntarem Principis acciderint, non paucos tamē nec obliquos Martyres, ejus quoq; temporibus existisse coargunt. Cæterum majoris perspicuitatis causa, omnes simul collectos commemoravi, tametsi diversis temporibus singuli martyrium pertulerint.

Hhh ij